

Side af Fredericia Bro, men at der ikke er det Allermindste veien, saasnart man blot vil lægge an paa den anden Side eller gaae noget længere ind i Havnen, thi der er det ganske roligt og sikkert. Hvad derimod angaaer Middelfarts Havn, siden vi engang ere komne ind paa dette Havnespørgsmaal, saa er den ved en stærk nordlig og nordnordvest Storm saa at sige utilgængelig, man kan ikke uden største Fare komme ind i den. Da det anførte Exempel skulde være saa slaaende, netop fordi det var et Dampskib, der var Tale om, saa har jeg i den Anledning henvendt mig til de største Dampskibs-entreprenører her i Landet, nemlig de Herrer Koch & Henderson, og forespurgt mig om deres Mening derom. Jeg har af dem faaet den Erklæring, at Forholdene saavel ved Fredericia som ved Middelfart og overalt i Beltet lide af visse Ufuldkommenheder, og at det ikke paa nogen Maade var muligt at afgjøre, hvilket Sted der for Delskibet lider af den største Ufuldkommenhed, men at man formeentlig heller ikke skulde hæste Blikket paa Forholdene, som de nu ere, men derimod paa, hvorledes de kunne blive i Fremtiden, og see hen til, hvor de naturlige Betingelser vare tilstede for at danne de bedste og største Havne, og de have i Henshold hertil erklæret, at Fredericia med en forholdsmæssig lille Beføstning vil kunne blive en af Landets bedste Havne, at der er intet Sted ved Lillebelt, hvor det er muligt med saa ringe Beføstning og saa sikkert at anlægge en Havn, som kan faae en større og væsentlig Betydning for Skibsfarten, og som virkelig kan blive et godt og sikkert Sted for hele den Overførsel, som skal gaae over Lillebelt, naar Sernbanefærdselen kommer igang, at Middelfarts Havn i saa Henseende ingen Sammenligning kan taale med Fredericia, og endelig formene de, at der findes ligesaa gunstige Forhold ved Strib som baade ved Middelfart og Snoghøi.

Da jeg desuden for mit Bedkommende ganske i Almindelighed har troet at maatte lægge mindre Vægt paa Erklæringer som de, her sidst fremkom i denne Sag, idet de vare afgivne af Mænd, der kun i Sommerdage komme i Beltet, saa har jeg anseet det rigtigst at indhente Dplysninger fra forskjellige andre

Mænd, der færdes i disse Farvande til alle Tider, og som i en Række Aar have boet i den Egn og oplevet de meest forskjellige Vintre. Alle de herefter til mig indløbne Dplysninger gaae ud paa, at hvad Vindforholdene paa de to nævnte Overfartssteder angaaer, saa ere de omtrent eens, og hvad Strømforholdene angaaer, da ere de ogsaa eens. Der er, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 4de Valgkreds (N. Andersen) forleden udtalte, paa begge Steder Strøm og Bagstrøm, der er kun den Forskjel, at Strømmen ved Fredericia-Strib er noget svagere end ved Middelfart-Snoghøi, hvilket jo tilmed er en Fordeel for det førstnævnte Sted. Hvad Vindforholdene angaaer, kan jeg oplyse, at der undertiden kan være nogen Vanstuelighed paa Grund af Vind ved Fredericia-Strib, medens der ingen Vanstuelighed er ved Middelfart-Snoghøi, men at det undertiden ogsaa kan være akkurat omvendt, og at Vindforholdene i det Hele snarere ere gunstigt ved Fredericia-Strib, hvilket iøvrigt jo ogsaa er ganske naturligt, da disse Punkter ligge nærmere Udkaanten af Beltet. Jeg har endelig faaet Dplysninger fra en Mand, som i 40 Aar har kendt disse Forhold, og han har erklæret, at i den Tid har Overfarten mellem Fredericia-Strib kun været alvorlig standstet to Gange, samt at andre forbigaaende Standsninger kun have fundet Sted ganske enkelte Gange og da været af meget kort Varighed, og ligeledes har jeg faaet Dplysning fra en Mand, som i 50 Aar har kendt disse Forhold, og som har erklæret, at der i den Tid kun tre Gange har været virkelige Standsninger i Forbindelsen mellem de to Ryster. Jeg har tilsluttet mig, mine Herrer, at dvæle noget længere herved, fordi det eneste virkelige Argument, der er fremkommet fra den ærede Ordfører, er hentet fra Overfartsforholdene, hvad der jo ogsaa nylig blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Antjær). Det er tilmed ganske naturligt, at den ærede Ordfører især har dvælet ved dette Moment, thi det var det, som ved Sagens første Behandling syntes at fremkalde den meeste Tvivl hos de ærede Medlemmer, om de skulde gaae ind paa Regjeringens Forslag eller ikke.